

Agghegyalja MOZAIK

I. évfolyam, IV. szám

2011. augusztus

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek.

Nyári erdő

Nyári erdő fái között
az aranyló napsugár
nyári erdő fái között
tündökölve táncot jár.

Nyári erdő lombjai közt
dalol száz és száz madár,
nyári erdő lombjai közt
hívogató fészkek vár.

Nyári erdő levelein
langyos szellő lovagol,
nyári erdő zöld levele
szép kecsesen meghajol.

Nyári erdőn nyári este
felcsendül a tücsök zene,
nyári erdőn nyári este
parázslék a naplemente.

Nyári erdőn nyári éjen
felragyog a fénylő hold,
nyári erdő álmát őrzik
gyémántruhás csillagok.

Vargáné Bánfi Tünde

Kedves Olvasó!

Nótától hangos az Agghegy. Hol a *Félnótások* énekelnek, hol a falu lakói fakadnak dalra ebben a változékony, az utóbbi hetekben enyhe telet idéző időben. (Megjegyzés: esetünkben a *Félnótások* nevű formáció nem az értelmi képességeikben korlátozott egyéneket jelöl, hanem egy nemrégiben alakult „dalkört”, melynek tagjai a nagylósi, a peresztegi és a kövesdi polgármester, s utóbbi két nótás másik fele, azaz házastársa.) Legutóbb a *Félnótások* dalát a Szent László napi rendezvényen hallhattuk, de a nyári pezsgés - mindenféle időjárásváltozás ellenére - az említett együttesen kívül egyre több embert fakaszt dalra, s hol innen, hol onnan szűrődik ki a nótászó egy-egy nyári estén, ahogy az ember a falun végigsétál.

S ha már a sétánál tartunk: e havi számunkat a „Menő-kör” tagjai juttatják el az olvasóhoz. Ők az „Északi Séta”, ismertebb nevén a Nordic Walking gyakorlóit, s az esti órákban láthatóak a falu utcáin, csoportban együtt haladva, botokkal a kezükben. Lapunk tiszteletére ez alkalommal a botokat újságra cserélik, hogy az Ön postaládájába is eljusson az újság. A „sétalók” egyébként szeretettel várják „körükbe” a mozogni vágyókat, s mindenkit csatlakozásra bíztatnak az egészségmegőrzés jegyében. (Természetesen nem az újsághordás apróján.)

Miről is lesz szó lapunk e havi számában?

Újkenyér havát írjuk, az év nyolcadik hónapját a Gergely-naptárban. A nyár újabb élményeket hozott Sopronkövesdre, melyekből egy csokorra valót nyújtunk most át Önnek, hogy olvassa, s ezáltal váljon részesévé, ha pedig átélte, színes mozaik formájában felidézhesse azokat.

Szerkesztőink a tőlük megszokott alaposággal és nagy szeretettel írnak az elmúlt két hónap történéseiről, a gyermeknevelésről, frissítő nyári receptekről, hasznos növényekről, zárandoklatról és tanúságtételről. A mozaikok közt helyet kap az emlékezés is, két évforduló kapcsán: a sopronkövesdi Általános Iskola egykori diákjai 50 év távlatából idézik fel, s osztják meg diákéveik emlékeit, s az osztálytalálkozó élményeit velünk. A szívet melengető sorok mellett halálának közelgő évfordulója alkalmából, s az iránta való szeretetből és tiszteletből falunk „postás Mari nénijéről” emlékezik meg a Nyugdíjas Egyesület.

Az emlékezésbe az elmúlt és megélt szép pillanatok öröme vegyül, amit sokszor elfelejtünk. Elfelejtünk örülni; bánatunk, csalódottságunk, nos az van bőven. De kinek nincs?

Mari néni lendülettel odébb tolná a postás biciklit és nem bíztatna öröme. Egyszerűen csak ránk mosolyogna.

Gróf Judit

Önkormányzati hírek

A július eleji hőségriadó idején írom e sorokat. Vajon amikor augusztusban a kedves Olvasó kezébe veszi a faluújságot, a túl forró vagy az átlagosnál hidegebb nyárra fogunk-e panaszkodni? Elegünk lesz-e az esőből, vagy alig várjuk már, hogy essen? Vallom: örülünk mindig annak, amit épp kapunk, keressük benne mindig a jót és a kis dolgoknak is, tudjunk örülni! Így az elmúlt két hónap történéseibe én is bevalógtam a kis horderejű, örömteli dolgokat, (ahogy a múltkor megfogalmazta valaki: „a hangulatjavító intézkedéseket” is).

Először is köszönet a sok elismerésért idegentől, helyitől, amelyet az újsággal kapcsolatban kapunk. Jó érzés, amikor mesélik, hogy „minden számot elrakunk ám”.

Öröm, amikor a faluból elszármazottak kérnek egy-egy példányt, jó tudni, hogy köti ide még őket valami. Egy alkalmi idelátogató sorait is olvashatják e számban a falunkról és újságunkról.

A kis dolgokról: **közlekedési tükrök** kerültek elhelyezésre a gyalogosok, kerékpárosok számára a Hősök tere- Iskola utcasarokra, valamint a Széchenyi körút játszótérrel kivezető részére. **Új festékréteget** kaptak az Iskola utca korlátai, a kispálya kapui, biciklitárolók, buszmegálló ülőkék és köztéri padok.

Egy önkéntes jóvoltából, megújultak és ragyognak a kotecsi parkerdő asztalai, padjai is. Köszönjük!

A lakók összefogásának eredménye a **körúti játszótér megszépülése és a szomszédos betonkerítések megfestése**. Hálás köszönet azoknak, akik munkájukkal mosolyt csalnak ott elhaladóknak arcára! Jó látni az akarásukat, összefogásukat, aminek már több kézzel fogható eredménye is van. Kérem, ne adják fel, folytassák! Az önkormányzat

2 igyekszik az ilyen közösségi érdeket szolgáló összefogásokat támogatni.

Hogy még van mit környezetünkön tenni, néhány adalék... Polgármesterként megkereséssel éltem zebra újrafestés, patakparti kaszálás, és a vasútállomás régi épületének tisztasága és külleme miatt. Míg a vasúttársaság rendrakás, takarítás terén lépett, addig a másik két témában az illetékesek, pénztelenség miatt, még ígérni sem tudtak semmit. Szomorú... Remélem, nem kell a zebrán (zebra helyén) balesetnek, a patakon árvíznek bekövetkeznie, hogy valahol találjanak rá forrást!

A nagydolgozokról: A temetőben a ravatalozó WC-jét tavasztól igyekszünk folyamatosan nyitva tartani. Képzeld el, illetve el ne képzeld... néha mit tapasztalunk! Én hivatalból is bizakodó vagyok... Nem jó, ha néhány ember miatt hátrányt szenved a többség. A parkerdőben is elkészült egy **tábori WC**. A megnövekedett látogatók száma megkövetelte, a lépést. Személy szerint is örülök, hogy a **parkerdő népszerű**. Nincs olyan alkalom, hogy ott emberekkel ne találkozzam, legyen az bármilyen nap és napszak. Külön köszönetemet szeretném kifejezni az Agghegyben sokat kint tartózkodóknak, hogy figyelik, óvják azt a környéket a hivatlan látogatóktól. Bárki szeretne ott időzni, helyi vagy környékbeli, csak bízhatni tudom, jöjjenek. Csupán azt kérjük, jószándékkal jöjjenek, tartsanak rendet és óvják a környezetet. A **kápolna búcsújára** tervezett programok a bizonytalan időjárás ellenére rendben és sikeresen lezajlottak, 300 főt láttunk vendégül. Akiket a pár perces zápor sem ingatott meg a Rákosi Fúvosok után, mulathattak este tízig és meghallgathatták a lózsi, peresztegi és kövesdi polgármesterek és párjaik, azaz a „**Félnótások**” fellépését is, melyet Peresztegen egy jótékonyági bálon a Nagylózson pedig a Pipacs Fesztiválon lehetett élvezni, vagy végig szenvedni. Míg nevünkkel a könnyedséget, hangsúlyozzuk, addig összefogásunkkal, azt kívánjuk bizonyítani, hogy szomszédos települések összefogással többre vihetik, mint egyedül. Erre példa lehet a **sikeresszennyvíztisztító pályázat** is. Eredményeként Nagylózson határában pályázati pénzből új szennyvíztisztító épülhet. (A jelenlegi nagycenki nem felel meg az előírásoknak). A májusi, felvidéki látogatásunkat a Szent László napon viszonozta **Diósförgepatony** polgármestere és kis küldöttsége. Velük is alakítgatjuk a **testvérkapcsolatot**, -Koltóhoz hasonlóan-, melyeknek első lépései a kulturális találkozások. Mind ők, mind a **kápolnához érkező zarándokok** (gyalogosan Hegykőről, Lózsról, Pinyéről), valamint a július elején **szervezetten itt túrázó 35 soproni nyugdíjas** is kinyilvánította szimpátiáját az itt lakók és a formálódó közösségünk iránt. Dicsérték parkerdőnket és a nem is sejtett szép panorámát. Sikeresen, szinte esőmentesen jártuk végig a 160 kilométeres **máriazelei gyalogos zarándoklatunkat** júniusban.

Köszönjük segítőknek, a bennünket ott fogadóknak azt a szeretetet, amit kaptunk. A községieknek pedig azt a nem mindennapi élményt, ahogy a 60 községi és 30 kövesdi zarándok zászlókkal, énekelve együtt bevonulhatott a templomba. A zarándokút során a Siratófalnál **kövesdi kopjafát** is állítottunk, melyet Kottrik Zoltán faragott.

Remélem, hogy e kopjafa nemcsak a kövesdieknek, hanem minden arra zarándokló magyarnak megdobogtatja a szívét! **A ballagó nyolcadikosok** is szépítették falunkat. **Emlékfát és egy oszlopot állítottak**, ami talán egy új helyi hagyomány kezdete is. Sok szerencsét kívánok nekik az életben! Színvonalas volt az **iskolai Ki Mit Tud**. Büszkék lehetünk diákjainkra, tanáraikra.

Húsvét hétfőn **biciklitúrán voltunk Csepreg és környékén**. Sok érdekeset láttunk, jól érezte magát a csapat. A Jövő évi túra útirány már kész. Komoly **szervezés alatt van az Őszi Kulturális Örökség Napjai program**. Sajnos minden nem megvalósítható, amit álmodtunk. **Támogatók, szponzorok jelentkezését még várjuk! Együttműködési megállapodást kötöttünk a Győr-Moson-Sopron Megyei Kereskedelmi és Iparkamarával**. A térségünkben így Fertőszentmiklós mellett Sopronkövesden tart a kamara fogadónapot és különféle kamarai rendezvényeket. **Elkészült a biciklis pihenőpark, a játszóter és a kultúrház terve**.

Várjuk a jó szelet, a pályázati kiírásokat. Végül, hogy simábban menjenek a dolgok: kátyúzás, útfelújítási munkával bízunk meg a legjobb ajánlatot tevőt. Várhatóan augusztus végén, szeptember elején a lehetőségeink mértékéig elvégeztetjük a legfontosabb munkákat. További szép nyarat kívánok mindnyájuknak!

Fülöp Zoltán

A falu jegyzőjének tollából

A Képviselő-testület az elmúlt időszakban két alkalommal ülésezett és az alábbi rendeleteket alkotta és határozatokat hozta.

A május 18-i ülésén a Képviselő-testület jogszabályi kötelezettségének eleget téve megtárgyalta és elfogadta a **gyermekvédelmi és gyermekjóléti feladatok ellátásáról szóló tájékoztatót**.

Módosította a **helyi adókról szóló rendeletét**, mellyel a törvényi előírásnak megfelelően egységesítette a nem állandó tevékenységhez kapcsolódó adótevételeket.

A június 16-i ülésén a Képviselő-testület tájékozódott az **Idősek Klubja működéséről**, valamint a **Horgász Egyesület munkájáról**. A tájékoztatókat határozataival elfogadta.

Egyetértését adta a testület a Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzatának közgyűlése által tervezett közoktatási és szociális gondoskodást szakterületen tervezett **megyei szintű átszervezésekhez**.

Sor került a község **Rendezési tervének módosítására**, mely az Agghegyben tervezett út kialakítása érdekében elengedhetetlen volt.

Az elfogadott rendeletek és hozott határozatok teljes szövege a www.sopronkovesd.hu honlapon olvasható.

Jogszabályi tájékoztató:

FELHÍVÁS

A parlagfű Magyarországon a legnagyobb területen előforduló, legelterjedtebb gyomnövény, melynek pollenje az egyik legerősebb ismert allergén.

A parlagfű elleni védekezés elsősorban a föld tulajdonosának, illetve használójának a kötelezettsége. A parlagfű legintenzívebb növekedési időszaka július hónap, a virágpor szóródása legnagyobb tömegben július végén és augusztus hónapban történik, ezért a növényvédelemről szóló 2008. évi XLV. tv. 17. § (4) bekezdése alapján: **„A földhasználó köteles az adott év június 30. napjáig az ingatlanon a parlagfű virágbimbójának kialakulását megakadályozni, és ezt követően ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani.”**

A június 30-ai dátum a szankciómentes, önkéntes jogkövetés lehetőségének határnapja. A védekezési kötelezettség elmulasztásával szemben az illetékes megyei mezőgazdasági szakigazgatási hivatal **bírságot szab ki**, amelynek legkisebb összege 15.000,-Ft, legmagasabb összege 5.000.000,-Ft. A bírság, illetve meg nem fizetése esetén az azt terhelő kamat adók módjára behajtható. Kérem, minden földtulajdonos tegyen eleget kötelezettségének!

Antal Istvánné

A jó idő a családi napközis gyermekeket is arra csábítja, hogy minél több időt töltsünk kinn a szabadban. Az óvoda udvarán számunkra levalasztott rész egyre szépül, bővül játékkészletünk. Terveink között szerepel, hogy augusztus első hetében a szülők segítségével, gumilapokat rakunk le, hogy bővüljön a terület kihasználhatósága.

Falunk életében, programjain is igyekszünk részt venni. Nagy élmény volt a jelen lévő néhány gyermeknek az „Egymillió öltés Magyarország” kiállítás megtekintése, a magtár felső szintjének „birtokba vétele”.

A Sopronkövesdi Családi Napközi és a Sopronkövesdi Baba-Mama Klub nyár előtti közös programjain is részt vehettek az elmúlt hónapokban a szülők, gyermekek. „Pacsirta”- foglalkozásra vártuk az érdeklődőket gyermeknap alkalmából. Öröm látni a ragyogó gyermekszemeket, amikor édesanyjuk hintáztatja, höcögöttei, csiklandozza őket. Másik közös rendezvényünk Stöckert Károlyné szakszichológus, gyermeknevelési szaktanácsadó előadása volt.

A kisgyermekkorú dacreakciók kezelésével kapcsolatban „Kati néni” elmondta, hogy a hiszti, a dacosság a 2-3 év közötti gyermekek életkori sajátossága. Családi napközinkbe épp ez a korosztály található meg, így erről a témáról szeretnék most egy rövid áttekintést nyújtani, az elhangzott előadást is segítségül hívva.

A gyermek 2 éves kora körül kezdi el én-határainak próbálgatását. Ilyenkor sokszor halljuk, hogy „Én, én, én”, ellenszegül kérésünknek az addig könnyen kezelhető gyermek. Fontos tudnunk, hogy 5-6 éves korukig a gyerekek érzelmeikkel (öröm, szeretet, düh, harag) tanulják a világot. A felnőttek visszajelzései éppen ezért nagy szerepet játszanak abban, hogy milyenné válik a kisgyermek, mire felnő.

A hisztivel, mivel máshogy még nem tudja, mindig valamit ki akar fejezni csemeténk, a szülő feladata ilyenkor, hogy rájöjjön, megértse, mi is ez.

A legújabb agykutatások alapján a hisztinek két fajtáját különböztetik meg. Az egyiket olyan erőteljes érzelmek váltják ki, mint az akadályoztatás (frusztráció), csalódottság, veszteség.

Ilyenkor a szülő feladata, hogy lecsillapítsa gyermekét, együttérzéssel, megértéssel kell válaszolni. A figyelemelterelés, választási lehetőség felajánlása, ölbé vétel lehet ilyenkor a megoldás.

A hisztirohamok másik fajtája az, amikor a gyermek manipulálni akarja szüleit. Ebben az esetben a legfontosabb, hogy maradjunk nyugodtak, ne legyünk közönség. Ha nincs közönség, nincs hiszti sem!

Értesítsük meg vele, hogy ilyenkor „eltűnik” számunkra, és ha befejezte megbeszélhetjük, mit szeretne. A leghatásosabb azonban a hisztik megelőzése. Hogyan? Kevés, de következetesen betartott szabályokat adjunk!

Adjuk meg a döntés lehetőségét, pl.: a ruha kiválasztásában, játékban, rakodásban, stb., azonban döntésének következményeit is el kell fogadnia.

A hisztirohamok az agyfejlődés kulcspillanatai, olyan létfontosságú idegpályák alakulnak ki ilyenkor, amelyek később a stressz kezelésében és az öntudatosság kialakulásában játszanak fontos szerepet.

Kiváltó ok lehet tehát az unatkozás, frusztráltság, csalódottság, a szülői stressz, fáradtság, az agy éretlensége. Ezekből következik, hogy a hisztiző gyermek látványa annak szokatlan csak, akinek valószínűleg sosem volt saját gyermeke (írja dr. Ranschburg Jenő egyik könyvében).

Raffainé Bíró Veronika

Óvodai élet

Májusban táncot jár a Napsugár

Május 28-án, szombaton új programként került volna megrendezésre az I. Családi Nap, sajnos az időjárás közbeszólt, de lelkes és rugalmas szülői csapatunk közreműködésével, gyors körbetelefonálással megvalósíthattuk már másnap az eltervezett színes programokat, amit a későbbiekben szeretnénk minden évben megrendezni és óvodánk hagyományai közé emelni.

Érdekes programokkal vártuk az óvodás gyerekeket, családjaikat, sajnos a leendő kis ovisokat az elhalasztás miatt nem sikerült értesíteniük, de jövőre rájuk is számíthatunk.

Reggel 9 órakor Barbi óvó néni zenés tornájával köszöntöttük az érkezőket, örömmel láttuk a sok lelkesen ugráló anyukát, apukát is a gyerekek népes tábora között. Egy rövid tájékoztató után mindenki birtokba vehette az ovi udvarát, az alkotó sarokban Móni óvó néni kavicsfestésre, gyurmázásra invitálta a gyerekeket.

Kis ovisunk Berti Apukája, a csillogóan fekete Inka nyergében póni lovaglásra buzdított, bizony szép számmal akadtak bátor jelentkezők. Barbi óvó néni a kisebbeknek arcfestéssel, nagyobbaknak henna-készítéssel okozott örömet. Márti óvó néni az

aszfalt rajzversenyben résztvevőket segítette, és a homokvárépítő csapatokat irányította.

Móni óvó néni izgalmas családi vetélkedőket szervezett, a győztesek apró zsákbamacska ajándékokkal lettek gazdagabbak. A délelőtti folyamán hallható vidám zenékről kis ovisunk, Ricsi Apukája gondoskodott.

A rendezvény alatt Anyukák által készített, finomabbnál finomabb házi készítésű édes és sós süteményeket fogyasztottunk, ebédre Apukák által készített bográcsgulyást kaptunk. Szomjunkt a gyerekekkel közösen elkészített bodzaszórpellel oltottuk.

A fényképeket visszanezve úgy tűnik, hogy tele hassal jött mulatott az időközben 81 főre duzzadó közösség az óvó nénik és dajka nénik által előadott, *A répa* című mesejátékon.

Úgy érezzük, hogy az egész délelőtt, a kellemesen meleg idő, a színes programok, a finom ételek íze és illata, a közvetlen hangulat még szorosabbá kovácsolta kis közösségünket. Köszönjük óvodásaink szüleinek, a felajánlást tevőknek, hogy emlékeztetessé tették számunkra ezt a csodálatos napot.

A rendezvényről készült fotókat megtekinthetik a www.sopronkovesd.hu oldalon, az Óvoda Galériájában.

Óvó nénik

Osztálytalálkozó

1953 - 1961

„Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted.”
/Ady: Üzenet egykori iskolámba/

Amikor Inczédi Katalin elhatároztuk, hogy megszervezzük az ötvenediket, kicsit átalakult a világ. Kezdünk összegyűjteni a névsort, a tanítók, tanárok nevét, no meg az emlékeket.

Osztályfőnökünk **Török Istvánné**, szül. **Gugola Gabriella**. Mi még tanár néneink szólítottuk az iskolában, csak jóval később vált általánossá a keresztnéven szólítás. **Gabi néni**.

Osztályfőnöki órát kellene tartania, de elment. Most nagyon hiányzik. Pedig biztosan lenne mit mondania. Megdicsérne vagy megszidna bennünket, kit-kit érdeme szerint. Nem emlékszem arra, hogy valaha kiabált volna velünk, nyugodt, kicsit fátyolos hangján csak intett bennünket. Mindig a jóra, a szépre. Ha szeretünk olvasni, neki köszönhetjük. Ő egyengette a helyesírásunkat, s tanított arra, hogy értelmesen beszéljünk, írjunk. Megtanultunk tőle viselkedési szabályokat, udvariassági formulákat, de azt is, hogy a tetteinkért vállalnunk kell a felelősséget. Szóval sok mindent. Már nem mondhatjuk el neki, hogy az általa elvetett magból mi fakadt. Törekeny szárú virág vagy hajlékony, de szívós nádszál, esetleg árnyas, erős tölgy, ami nemcsak szilárdan áll, de sűrű lombjával másokat is véd az élet kisebb-nagyobb viharaitan. Bármi lett belőlünk, neki is köszönhetjük. A szüleink mellett ő is fogta a kezünket abban a bizonyos „nehéz korban”, amiről mi még akkor nem tudtuk, hogy nehéz. Gyerekek voltunk, kíváncsiak, elevenek, s azt hiszem nagyon boldogok. Lehet, hogy „rosszak” is? Ezt csak a szüleink, tanítóink, tanáraink tudnák megmondani. Sajnos kevesen élnek közülük.

Az iskola igazgatója: Rupf László volt. Felső tagozatban ő tanította a matematikát. Első osztályban Szalay Mária tanított bennünket. Másodikos tanító néneinket Németh Bernadettnek hívták. A harmadik osztályban sokan voltak. Nem tudjuk miért, de többen tanítottak bennünket: Makray Katalin, Fábian Mária, Maráz Mária, Michtits Anna, Kneif József. Negyedikben Gömböcz Lászlóné Ilonka néni. A felső tagozatban: Mórotz István, Szigetváry Sándor, Németh Benedek, Kneif József, Payrits Mária, Gabi néni, Török Pista bácsi.

Pista bácsi itt volt velünk. Köszönjük, hogy eljött, s segített felidézni az emlékeket. Kicsit szorongtunk is: „Csak nehogy kikérdezze tőlünk Magyarország gépgyárait, szénbányáit, vagy a mészégetés egyenletét!” Most nem szeretnénk szégyenkezni, ha már nem emlékszünk valamire. A névsor érdekesen maradt meg bennem, pedig nem minden évben követték azt a „nemtudommiyen” gyakorlatot, hogy külön voltak a naplóban a fiúk meg a lányok. Még az is előttem van, hogy a napló hármass beosztása miatt a fiúk oldalán maradt üres hely, de új oldalon kezdődött a lányok névsora. Az ülésrend is ehhez az elkülönítéshez igazodott. A középső padosorban ültek a lányok, a két szélsőben a fiúk. Ők voltak többen. Legalábbis a 7.-8. osztályban.

Az elsős és a nyolcadikos névsor között van némi különbség. A nyolcadikos került ide:

Balics Ottó, Pesta József, Frank Ilona, Radics Mária, Bognár József, Polgár Antal, Fülöp Mária, Rajkovics Edit, Borza József, Rudasits László, Fűzi Mária, Szalai Mária, Csigó János, Szántó Jenő, Inczédi Katalin, Frank József, Szántó László, Kardos Pirooska, Horváth Ernő, Takács János, Molnár Rozália, Horváth János, Tóth Sándor, Musatics Irma, Kovács József, Tóth Tibor, Nagy Hermina, Oláh Gábor, Újvári György, Pete Zsuzsanna, Oláh Sándor, Vessző István, Prájczer Erzsébet.

Az iskola egykori diákjai Török István tanár úrral az 50 éves találkozón.

Mi találkoztunk. Megismertük egymást, még akkor is, ha sok-sok év eltelt 1961 óta, ha megöszültünk, meghíztunk vagy lefogytunk, ha öregedtünk. Örültünk egymásnak. Kerestük a régi iskolát. Eltűnt a régi bejárat. A mi udvarunk még közös volt a templommal. Nagyokat bújósckáztunk a templom „háta mögött”, a hatalmas gesztenyefák törzse elrejtette a hunyókat bújósckázás közben.

A régi épület ablakai alatt kicserélték a kerítést. A régi kerítés furatait még Polgár Toncsi készítette. Az osztályunk helyén pedig csak egy pad árválkodik. A hatodikos termünkbe mehettünk be, még megvan. Rajkovics Ducsi hetes jelentett Pista bácsinak. A 33 főből igazoltan hiányzott 9 fő. Róluk a temetőben emlékeztünk meg. Az igazolatlanul hiányzókat talán legközelebb látjuk. Radics Hugi dallal köszöntötte az osztályt. Mindenkit meglepett csodálatosan tiszta énekével. Tudtuk, hogy szép hangja van. De ennyire? Találkozón a Fehér Csárdában folytatódott jó hangulatú vacsorával, nagy-nagy beszélgetésekkel. Aki megőrizte az énekhangját, dalra fakadt. Köszönjük az iskolának a lehetőséget, hogy bemehettünk két régi tantermünkbe, de szomorkodtunk is, hogy 7.-8.-os termünknek már csak a nem létező ablaka alatt adhattunk randevút egymásnak. Mire emlékszünk? Sok minden előkerült. Érdekes, hogy az asztal két oldalán meséltük ugyanazt a történetet.

Az első történet szereplője a négy Mária. 3. osztályosok voltunk. Ének óra volt. Valamilyen dallamot kellett lekottázni. Egyikünk sem emlékezett, mi volt az. Egy biztos, a tanító bácsi megnézte az eredményt. Az elsőre ráírta az egyest. Néma csönd követte az osztályzatot. Aztán elégtelen lett a második, harmadik és a negyedik kottázás is. És akkor kirobbant mind a négyünkben a nevetés. A válasz gyors volt és „csattanós”, mind a négyen piros tenyérynnyommal mentünk haza az iskolából.

A másik történet Rupf igazgató bácsival kapcsolatos. Ötödik osztályosok voltunk. Az első matematika órán felcímkéztük a dolgozat füzeteket. Igazgató bácsi felírta a táblára, mit írjunk a címkére. A név sorába ez került: Fekete Péter. Eljött az első dolgozat ideje. A hetes kiosztotta a füzeteket. Valaki jelentkezett:

- Én beadtam a füzetet, de nem osztották ki az enyémet.

- Hát, van még itt egy füzet. A tulajdonosa Fekete Péter.

Sokan emlékszünk még a nagy térdepelésekre is. Orosz óra előtt jó volt vigyázni. Aki rossz volt, a hetes felírta a táblára. A bűnösök pedig a táblák előtt térdelve töltötték az órát, de ez volt a kisebbik baj. A nagyobb az volt, hogy a fiúknak nadrágján, a lányoknak pedig a harisnyáján ott maradt az olajos padló nyoma. Így otthon nem kellett semmit mondani, megkaptuk a büntetésünket a szüleinktől is. Még sok-sok mindenre emlékeztünk. Egymás szavába vágva idéztük fel az eseményeket. Ennyi év után jó volt együtt.

Dákai Gáborné / Fülöp Mária/

„Vörös Mari” emlékére

A Nyugdíjas Egyesület az elmúlt időszakban sok-sok programot kínált tagjainak. Kőszegen, Velemenben, és a Jeli arborétumban voltunk, kerti partikon névnapokat ünnepeltünk, elkísértük a Kövirózsa népdalkörét és citerazenekarát a Csallóközbe, tagjaink mégis azt kérték, hogy falunk postásáról, *Pete Gyulánéról*, mindnyájuk által közkedvelt *Vörös Mariról* emlékezzünk meg halálának közelgő évfordulója alkalmából.

Sajnos nem érthette meg, hogy köztünk legyen, de összejöveteleinken gyakran idézzük fel a vele töltött vidám pillanokat, megható emlékeket.

Ha magam elé idézem, futni látom, kezével integet, rám kiált, majd felnevet. Hirtelen mozdulattal összeszedi a nekem járó postát, szidja a postásbiciklit és már a következő ház előtt teszi ugyanazt.

Nem volt könnyű a sora. Egész életében szolgált. Szolgált a családot. Ápolta szüleit, testvérét, bácsikáikat, férjét. Nyugdíjasként azért dolgozott, hogy unokáit segítse.

Postásként a falut szolgált. Tudta kinek mi a problémája, ki beteg, kinek

nincs segítsége és kérés nélkül és önzetlenül intézte ügyeiket, látogatta az elesetteket, sokszor még a kórházban is. Néha elkeseredett, ha köszönet helyett közönnyel és durvasággal fizettek törődéséért, de újra és újra adott, mert nem az érdek, hanem a szeretet vezette. A Vöröskeresztnek évtizedekig volt aktív és meghatározó személyisége.

Ő volt az aki minden temetésen virággal búcsúzott és mindenkit megsiratott. De ő volt az is, aki ha mulatságról bármilyen kópéságról volt szó elsőként jelentkezett.

Tudott vidám és felszabadult lenni, gyerekes csínyeket elkövetni, ha rövid pillanatokra is, de élvezte az életet. A Kövirózsa népdalkör próbáiról hogyan hiányzik kuncogása, egy-egy pajzán beszólása és főképp az-az erős, tiszta és vidám hangja!

Mély vallásossága adott neki erőt ahhoz, hogy ilyen aktív és gazdag életet éljen. Halála előtt pár hónappal már betegen gyalog indult el Máriazellbe. Azt mondta, még ezt az egyet szeretné végigcsinálni. Izgultunk érte, volt, aki felajánlotta, ha baj van, érte megy kocsival. Bírta! Társai szerint reggel előbb indult, hogy saját tempójában tudjon haladni. Megcsinálta és boldog volt, hogy átélhette a zarándokút és a kegyhely megtisztító és felemelő hatását. Az utolsó hónapokban sokat beszélt a halálról. Mibe temessék, mit énekeljünk a temetésén. Nem vettük komolyan.

Kívánsága szerint hirtelen érte a halál! Mi még ma sem hisszük el, és nem csodálkozunk, ha megjelenne és csibészes mosolyával azt mondaná: Visszajöttem! Látjátok én ezt is túléltem!

Biczó Szabolcsné

A Kövirózsa Kulturális Egyesület rovata

Kedves Olvasók!

Lapzárta van, 15-e, péntek. Az autómban ülve egy rádióműsort hallgattam hazafelé jövet. Egy fantasztikus hölgy beszél az általa létrehozott termelői piacról. Csodás ember, tudása gondolatokat ébreszt. Az ő 'liliomos' kertjében nem csak a környék termelői kaptak helyet, de tehetséges fiatal művészek, kézművesek, zenészek is bemutatkozhatnak. Csuda dolgokról beszél... Segíti és összehozza az embereket, akiknek erre igényük van. A piac sikeres, s ő ettől boldog és elégedett. Beszél gyümölcsről, tejről, egyéb élelemről melyek, ha igaziak, megromlanak hamar. Mi, 'modern' emberek ettől félünk és nem igazán vesszük ezeket...

Hogy jön ez a téma egy kulturális egyesület cikkébe?

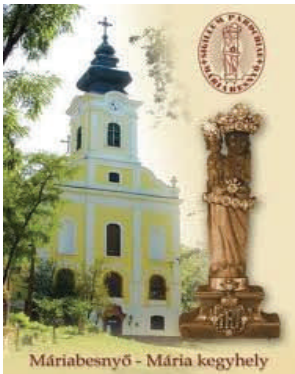
Nyári szünetünk van, a társaság hetek óta nem volt együtt. Hiányoznak. Többjüknek nem könnyű mostanában. Elmúlás, veszteség. Igen, az ember is 'elromlik', megbetegszik-, elmúlik. Félünk tőle, pedig ez az élet és így van jól. Jövünk és megyünk. Az életünk folyton változik. Szeretnék egy idézetet megosztani Önökkel egyik kedves írómtól:

...a katedrális én vagyok és mindannyian katedrálisok vagyunk. Növekszünk, változunk, néha észreveszünk magunkban egy-egy hibát, amit ki kell javítani. Nem mindig a legjobb megoldást választjuk, de a megpróbáltatások közepette tovább élünk, létezzünk és igyekszünk szilárdan állni, hogy méltóságot kölcsönözzünk, de nem a falaknak, s nem is a kapuknak és az ablakoknak, hanem annak a belső, üres térnek, ahol imádjuk mindazt, ami számunkra kedves és fontos.' (Paulo Coelho)

Köszönöm ha figyeltek és örülök, ha bármi szép dolog eszükbe jut ennek kapcsán.

Kívánom, hogy mindig legyen kiket várni, örülni, ha megjöttek és hiányozzanak, ha elmentek...

Szeretettel: *Iváncsicsné Horváth Krisztina*

Máriaesnyő - Mária kegyhely

Tanúságtétel

Július második hetében ötnapos lelkigyakorlaton vettünk részt a férjemmel Máriaesnyőn a Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban. Már a településnek is kegyelemkövetítő ereje van. Szent hely ahol sok gyógyulás és imameghallgatás történt.

A lelkigyakorlatot Josip Loncar Horvátországból érkezett evangélikus és a Szentlélektől mélyen megáldott két atya vezette. A napok dicsőítéssel, tanítással és szentmisével teltek. Tanítást hallottunk arról, hogy hogyan válhat élővé a szentmise és hogyan olvassuk a Szentírást, hogyan imádkozzunk. Már a dicsőítések alatt mélyen érezhető volt a Szentlélek jelenléte a kapornában.

A spontán feltörő imák, énekek egy csodálatos szimfóniát alkottak, mintha a mennyei kórus szólta volna. Az utolsó este kézzel imádkoztak értünk az atyák és az előadó is.

A Szentlélek kenetét adták át nekünk. A Szentlélek lehelete szinte elfújta az embereket. Eldőltek, 5 – 10 percig lélekben nyugodva feküdtek és érezték Isten békéjét, szeretetét, gyöngédségét, ami semmihez nem hasonlítható.

Kimondhatatlan öröm volt a mi szívünkben is. Teljesen betöltött a Szentlélek. A férjem így fogalmazott: majdnem kiugrott a szívem az örömtől. A Szentírás olvasásáról kapott tanítás különösen megragadott. Több embertől hallottam, hogy nehézséget okoz neki a Szentírás olvasása ezért szeretnék néhány ott hallott gondolatot megosztani. Vegyétek kezetekbe a Szentírást és tanuljatok belőle. Istentől tanuljatok és ne Istenről.

Szemléljétek Jézust, amikor ad, amikor az egyszerű emberekkel és a farizeusokkal beszél.

Szemléljétek Jézus spontán reakcióit. Mit tesz bizonyos helyzetekben, milyen a hangulata, mi a szavak üzenete. Kapcsoljátok ki a bölcsességet és az okosságot. Engedjük, hogy a szívünk reagáljon. A szemlélődés során megjelenő bibliai képeket írjuk be a szívünkbe. A belső embert megtöltjük ezekkel a képekkel. Nem az alapján, ahogy megértettük, hanem ahogy a képek alapján megéltük. A Szentlélek eszünkbe juttatja ezeket a képeket, amikor imádkozunk és találkozni fogunk azzal, akihez imádkozunk. Jézus nem a teológia doktorainak írta a Szentírást. Sok olyan dolog van benne, amit az okos ember sosem fog megérteni. Azért kaptuk a Szentírást, hogy megismerjük és ne megértsük Istent.

Szent Páltól tudjuk, hogy a lelkünkkel gondolkodunk.

Amikor elkezdünk gondolkodni a lélek aktiválódik, tapasztalatainkat dolgozza fel és meghozza a véleményét. A Szentlélek azt a képet hozza fel, amire szükségünk van és meglátjuk azt az üzenetet, amit az Isten küld.

Az értelem és a szív egyszerre nem működik. Őt magát szemléljük az Ő igéin keresztül. Ha ezeket a képeket beírjuk a szívünkbe, képes megváltoztatni minket.

A Szentírás gonosz lélekről szóló szakaszait a valóságban is megtapasztaltuk. Két héttel korábban Medjugore-ben voltunk zarándokúton, ahol döbbenetes dolgot éltünk át. A szentmise alatt, szentáldozás után egy ordító vadállathoz hasonló, szünni nem akaró hangot hallottunk. Közelebb lépve láttuk, hogy egy fiatal, alig ötven kilós lányt a gonosz a földön fekvő rángatja, dobálja és hatan alig bírják lefogni. Néha elnyugodott aztán ismét kezdődött előlről az ordítózás és a rángatózás. Ez ottlétünk mindhárom napján megisméltődött.

Köszönjük Istennek, hogy mindezt átélhettük.

Pék Zoltánné

Mozgásban a falu

Túra vagy zarándoklat?

Olyan szerencsés helyzetbe kerültem, hogy csatlakozhattam utolsó napon a kövesdi zarándok csapathoz, akik Máriaesnyőbe zarándokoltak. Első dolog amit szeretnék az, hogy emelem kalapom a csapat előtt és szívből gratulálok nekik. Nem kis teljesítmény.

Amint látják, a cím is erről árulkodik. Jómagam túrázó ember vagyok és más szemmel is néztem a zarándoklatot. Érdekes tapasztalatom volt. Túrázásnak is ismerjük a teljesítmény túra és a sima túra változatát. A teljesítmény túra arról szól, hogy egy adott távot a legrövidebb idő alatt teljesíteni. Ez kemény kihívás és embert próbáló feladat. Jómagam nem is kedvelem ezt a műfajt. Megmondom miért! Ha túrázok, magában ez is teljesítmény (főképp a hegyi túra, de erről majd egy másik alkalommal) de én szeretek gyönyörködni a tájban, megfigyelni az útvonalat és a végére kellemesen elfáradni.

Térjünk rá egy kicsit a zarándoklatra.

A máriacelli zarándoklat résztvevői.

Rendkívül nagy teljesítmény, főképp olyan emberektől, akik nem tesznek meg ekkora távokat rendszeresen. Csak hogy tisztázzam, általában 40 km-es távot tesznek meg naponta. Olvasatomban a zarándoklat arról szól, hogy az ember elindul egy cél felé, amely egy szent hely. Vallási meggyőződésből teszi, mély hittel. Az út során haladva és maga mögött hagyva a kilométereket, egyre nehezebb, fáradnak az izmok és

mélyülnek a gondolatok. Az ember egyre közelebb kerül önmagához és Istenhez. Ha ráesteledik, nyugovóra tér és megpihen. Ez most sem volt más kép! Talán annyi, hogy a szállások meg vannak szervezve és oda kell érni. Sőt az utolsó napon időre kell érni, mert a mise adott időre van megbeszélve. Ez sok embernek megnehezíti az amúgy sem egyszerű feladatot. Tehát a különbséget én abban látom a kettő között, hogy túrázni

azért megy az ember hogy megismerjen tájakat, vidékeket, embereket. A zarándoklat pedig az ÚT, akár minden évben ugyanazon a szakaszon, ismert kitaposott ösvényen... de az Út a lényeg, elindulni, megtisztulni, szenvedni és imákon keresztül közelebb kerülni Szűz Máriához és Istenhez. Mindenféleképpen lelkileg mindkettő felemelő, a túrázás is és a zarándoklat is.

Kottrik Zoltán

Kövesdi Kertész

Augusztus hónapban vagyunk, kicsit lazábbra foghatjuk tevékenységünket a kertben.

Élvezhetjük az eddigi munkánk eredményét, mondhatjuk azt, hogy értem van a kert, és nem én a kertért, hogy nem a fűnyírásra fizettem be. Tegyük ki a székünket a hűvös fa, vagy a lugas alá, és éljük át a nyár örömeit. A halk zene, vagy egy jó könyv jó kellék ehhez.

Van azért persze néhány dolog amiről nem szabad megfeledkeznünk. Ide tartozik a balkon-ládák öntözése. Ezekbe a ládába elültetett növények gyökere nem tud távolabbra nyúlni az éltető vízért, ki van szolgáltatva a kertésznek, különösen ha az edényünk kicsi, és a növényünket tisztán a kereskedelemben kapható tőzeg alapú földkeverékbe ültettük. Ha előrelátók voltunk, akkor ezekhez a földkeverékekhez jó minőségű kötöttebb talajt is kevertünk, és nagyobb úrtartalmú edényt választottunk. Így akkor sincs nagy baj, ha pár napig elfeledkeztünk az öntözéséről. Legjobb ha a reggeli órákban öntözünk, és sose öntözzünk a tűző napon felhevült növényekre. Augusztusban még gondoskodjunk az edénybe ültetett növények tápanyag utánpótlásáról is. Erre a célra tapasztalatom szerint legjobb és legolcsóbb a komplex műtrágya.

Ez az időszak a legjobb a szamóca telepítésére. A szamóca ágyás 3-4 év után előregszik, elsűrűsödik. Termése kevesebb és apróbb lesz. Jobb ha a régit felszámoljuk, és más helyen újat ültetünk. Erre a célra megfelelnek a régi ágyásunk indáin legyökeresedett tövek, amennyiben a fajtával meg vagyunk elégedve; ha nem, vegyünk új töveket. Az augusztusban elültetett szamóca még ebben az évben kellően megerősödik és a jövő év tavaszán szép nagy szemű termést hoz. Az ősz közeledtével megjelennek a letermett növények visszamaradt szárai, melyek a köztük feltörő gyomnövényekkel együtt nem éppen szép foltjai a kertünknek.

Ezeket ne tegyük az amúgy is túlterhelt szemetes edényekbe. Legjobb ha komposztáljuk, de könnyebben megszabadulunk tőle, ha egy jó fűnyíróval ledaráljuk, így a talajba kerülve részben visszapótolja a kivett tápanyagokat.

Végül két gyomnövényt szeretnék bemutatni, melyek úton-útfélen elénk kerülnek ebben az időszakban, és talán el is kerüli a figyelmünket.

Orbánfű: Erdőben vágásterületeken, erdőszélen gyakori 30-70 cm magasra növő ágas-bogas növény. Citromillatú sárga virágai bogernyőben nyílnak. Levelével salátát, likőrt ízesítenek. Virágos hajtásának vírusölő vérzés csillapító hatása van. Ideges fáradtságot, depressziót kezelnek vele.

Cickafark: Útszéleken, erdőszéleken gyakori növény 20-60 cm magas. Levellei többszörösen szeldeltek, virágzata fehér vagy rózsaszínbe hajló, és a napon fanyar illatot áraszt. Virágát lehetőleg napos időbe szedjük. Általában női bajokra ülőfürdőben használják.

Sok örömet kívánok a kertben!

Kustor József

Helyreigazítás

Tisztelt Olvasók!

Az Agghegyalja Mozaik 3. számában nagyon megindító és elgondolkodtató cikket olvashattunk a „Kövesdi Kertész” rovatban *Kustor József*től, az Agghegytel kapcsolatban, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

A cikkben egy pontatlanság csúszott. Ténylegesen a parkerdő kialakítás nem az önkormányzat, hanem az egyházközség kezdeményezte. E kezdeményezés mögé támogatóként a TAEG is felsorakozott, valamint a falu sok-sok lakója, akik rengeteg munkárával igyekeztek a kezdeményezés sikerét támogatni. A jelenlegi, tehát az új önkormányzat, már igyekszik kivenni részét a koteci parkerdő kialakításból. Mind anyagilag, mind munkával is segítjük falunk egyik ékességének fejlesztését, látogathatóvá tételét és idegenekkel való megismertetését. Hisz ez a kincs falunké és a mi örömmel szolgálja.

Filóp Zoltán
polgármester

Kövesdi Kulinária

Gyümölcsszezon

Az idei év gazdagon ellát bennünk gyümölcsökkel. A megfelelő időjárás kedvezett a jó termésnek. Ritkán tapasztalt jó termést hozott a sárgabarack, amely a legkedveltebb lekvár alapanyaga. Roskadásig vannak a nyári almafák, melyeknek az eltarthatósági ideje sajnos elég rövid. Most érdemes kihasználni a természet adta lehetőségeket, iktassunk be étrendünkbe gyümölcsös ételeket, a nagy melegben üdítő hatású gyümölcsleveket, mixelt gyümölcsleveket. Fontos, hogy csak az egészséges, érett gyümölcsöt használjuk fel, s a feldolgozást mindig alapos mosással, folyóvízes öblítéssel kezdjük.

Sárgabarack lekvár

Megfelelő méretű lábasban forrósítsunk fel 1 kg mézet, majd adjuk hozzá a megmosott, kimagozott, feldarabolt sárgabarackot. Keverés mellett főzzük, míg krémesedni kezd (kb. 1/2 óra) majd keverjük bele 2 tasak dzsemesítő tartósítót. Kész. Ilyen egyszerű és különleges süteményekhez kiváló. Kissé pikáns.

Hideg gyümölcsleves

Tegyük fel vizet forralni, adjunk hozzá szegfűszeget, fahéjat, cukrot, csipet sót. Sűrítsük be tejszínes vagy

tejfölös habarással, szórjuk bele a feldarabolt gyümölcsöket, ízesítsük citromlével, fehérborral, citromkarikákkal. Hűtve, hidegen fogyasszuk!

Gyümölcscsel töltött palacsinta

Forrósítsunk mézet, dobjuk rá a feldarabolt gyümölcsöket, adjunk hozzá némi alkoholt (flambírozzuk) pár perc alatt kész. Süssünk palacsintát, töltsük meg a gyümölcsléval, szórjuk meg porcukorral, adjunk hozzá öntetet, tejszínhabot. Ugye, milyen finom?!

Balics József

Kövesd válaszol

Részt vett a Szent László napi ünnepségen?
Mi a véleménye a rendezvényről?

Kovács Istvánné

Sajnos az idén nem tudtam részt venni az ünnepségen. Sok szépet és jót hallottam a vásárlóimtól. Remélem jövőre lehetőségem lesz mindezt személyesen is megélni. Ha az idő engedi akkor jövőre feltétlenül gyalog fogok felmenni a családommal.

Maráz Máté

Idén nem tudtam részt venni az eseményen, az idő kiszámíthatatlansága miatt. Terveztem, hogy elmegyek a programokra. Szívesen sétáltam volna fel és vettem volna részt a szentmisén, majd a tábornutz és a zeneszó mellett is elidőztem volna. Eddig mindkét alkalommal voltam, jövőre is szeretnék elmenni.

Nagy Ferencné

Nem vettem részt az ideai rendezvényen, mert vendégek voltak nálam. Szándékomban állt elmenni a rendezvényre. A sétat jó ötletnek tartom, de az idősebbeknek és nehezen mozgóknak jól jön az autó segítségével. Az ünnepségről csak jót hallottam, jövőre szívesen veszek részt majd a programokon, és az édesanyámat is szeretném majd magammal vinni.

Gráczol Zoltán & Gráczol Zoltánné

Gyalog zarándokoltunk fel, hogy megtekintsük a szinte már hagyománynak számító rendezvényt. Nagyon jól megszervezett program volt, amelyen minden korosztály képviseltette magát. Sok volt a vidéki vendég is. A környékbeli polgármesterek éneklése emelte a rendezvény színvonalát. A program, minden évben szebb lesz. A környék is szépen rendbe volt téve. Gyönyörű a panoráma is. A rendezvény nagyon kulturált körülmények között zajlott le.

Maráz Kristóf rovata

Háztartási Praktikák

Ami még az **ecet** háztartásunkban való felhasználásához tartozik és a hangyák elleni praktikák

Ha ecettel megtöltött tálat teszünk a helyiségbe, néhány óra elteltével búcsút mondhatunk a rossz szagoknak. A nemesfém ékszereket is csillogóvá varázsolhatjuk akár tíz perc alatt is, és ehhez nem kell más tenni, mint egy nagyobb poharat félig megtölteni ecettel, majd az ékszereket beletenni és ezután hozzáadni egy evőkanál szódabikarbónát (vigyázat nagyon habzik) és a poharat szép lassan körkörösén mozgatni. A habzás megszűnése után pár perc múlva jó meleg vízzel átöblítjük az ékszereket és máris megújult fényrel ragyognak. A lakás padlóját is megújíthatjuk, s ehhez nem kell más tennünk, mint 3,5 liter vízben feloldani egy pohár ecetet és a padlót áttörölni vele. A színes ruhák sokkal tovább megtartják szép élénk színüket ha mosás után ecetes vízben (adag az előbbi) áztatjuk kb. 10 percre, majd centrifugázzuk és természetesen nem a napon szárítjuk. Ez érvényes a kimosott színes hímzések kézsimunkákra is. Az ecet mindezek mellett kiváló ablaktisztító és fehéritő is. A hangyák sokszor megkeresítik mindennapjainkat, ha konyhánkban sétálgatnak, a lepottyant ételmaradék vonzza őket leginkább. Védekezésre legjobb házi praktika, ha útvonalukba örölt szegfűszeget szórunk, vagy a küszöböt és az ablakpárkányt bekenjük ecettel.

Takács Tivadarné

Kövesdi APRÓ

Ingyenes híretéfeladás:
kovesdihermesz@gmail.com
vagy az önkormányzatnál
kihelyezett Ötlet-dobozban.

K.Ö.N... JÖN!!!

Figyelje a postaládáját!
Szeptemberben mindenki számára elérhetővé válik a Kulturális Örökségvédelmi Napok teljes programja, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Litánia a Szt. Antal szobornál

Kiszínesedtek a kerítések a játszótér mellett.

Zarándoklat Máriacellben

2011. szeptember 17-18-án a Kulturális Örökség Napjai keretén belül a „Sopronkövesdi Meseország” is várja látogatóit. A 2 napos programsorozat lebonyolításához gyerekszerető, önkéntes segítők jelentkezését várom E-mailben a kovesdi.kucorgo@gmail.com címre.

Főszerkesztő: Gróf Judit (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Antal Istvánné, Balics József, Biczó Szabolcsné, Dani Krisztina, Egyházi Mónika, Fülöp Zoltán, Horváth-Pálla Barbara, Iváncsicsné Horváth Krisztina, Kelemen Dávid, Kottrik Zoltán, Kustor József, Maráz Kristóf, Raffainé Bíró Veronika, Szóke Katalin és az iskola diákjai, Takács Tivadarné, Vargáné Bánfi Tünde

Terjesztik: a Sopronkövesdi Általános Iskola diákjai és a „Menő-kör” (Nordic Walking csapat)

Kiadja: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 Fax: 06 99/536-001 , e-mail: polghiv@sopronkovesd.t-online.hu

„Sopronkövesd megér egy próbát.”

